

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Malinowska

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

w obecności Prokuratora Karoliny Neumann

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.05.2016, 26.07.2016, 14.12.2016, 22.09.2017r. sprawy karnej

D. R. (1) s. A. i R. z d. B., ur. (...) w G., pesel (...), zamieszkałego w G. przy ulicy (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego

oskarżonego o to, że:

1) W dniu 3 listopada 2015 r. około godziny 20:00 w G. przy ul. (...) przy sklepie (...) dokonał umyślnego uszkodzenia ciała K. P. w ten sposób, że uderzył go z pięści w okolice głowy powodując powierzchowne stłuczenie głowy – nosa ze śladowym krwawieniem w lewego przewodu nosowego,

tj. o czyn z art. 217 § 1kk

2) W tym samym miejscu i czasie co w pkt. 1 dokonał zaboru K. P. w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki K. nr (...) wart 300 zł oraz portfela koloru czarnego marki (...) wart 40 zł z zawartością pieniędzy w kwocie ok. 370 zł, czym powodował straty w łącznej kwocie 710 zł na szkodę K. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1kk

o r z e k ł

I. Oskarżonego **D. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu tj. przestępstwa z art. 217 § 1 kk i za czyn ten, na mocy art. 217 § 1 kk, skazuje go na karę **3(trzech) miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30(trzydziestu) godzin** w stosunku miesięczny.

II. Oskarżonego **D. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk i za czyn ten, na mocy art. 278 § 1 kk, po zastosowaniu art. 37a kk, skazuje go na karę **5(pięciu) miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30(trzydziestu) godzin** w stosunku miesięcznym.

III. Na mocy art. 85 § 1-3 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych w pkt I i II wyroku kar ograniczenia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną **6(sześciu) miesięcy ograniczenia wolności** polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze **30(trzydziestu) godzin** w stosunku miesięcznym.

IV. Na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz **pokrzywdzonego K. P. kwoty 710 (siedemset dziesięć złotych)** złotych tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt II aktu oskarżenia,

V. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 120/16

UZASADNIENIE

D. R. (1) urodził się (...) w G. , jest synem A. i R. z domu B. , posiada wykształcenie gimnazjalne , bez zawodu , nie pracuje, jest na utrzymaniu rodziców , jest kawalerem , nie posiada nikogo na utrzymaniu , zam. G., ul. (...) . Nie był dotychczas karany sądownie

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k- 2, karta karna k- 11).

O. M. była dziewczyną K. P. . Pokłócili się i rozstali . O. M. poszła do niego do domu z koleżanką. Chciała z nim porozmawiać ale zamiast tego napluła mu w twarz. Doszło do przepychanki. O. M. była zła na K. P. i skontaktowała się z D. R. (1) i S. Z. . Powiedziała im ,że chce aby ktoś pobił K.. W dniu 2 listopada 2015r. przeprosiła się z K. P. i to odwołała

(dowód: zeznania świadka S. M. (1) k- 14 zbioru C , k- 50v akt zeznania świadka K. P. k- 2-3 zbioru C, k- 50v-51 akt , zeznania świadka O. M. k- 62v akt).

W dniu 3 listopada 2015r. ok. godz. 20.00 K. P. odprowadził na przystanek tramwajowy przy ul. (...) w G. swoją koleżankę. Na ul. (...) przy sklepie monopolowym (...) podeszli do niego znani mu z widzenia chłopacy D. R. (1) i S. Z.. Zapytali go czy uderzył O. M. . K. P. powiedział ,że nie uderzył i może do niej zadzwonić i to wyjaśnić. D. R. (1) i S. Z. dali mu papierosa , skręta . K. P. go nie chciał ale S. Z. namawiał go żeby zapalił. Zapalił go dla świętego spokoju. S. Z. powiedział ,że jak nie spali całego to dostanie w łeb . Stali i palili. Wówczas też K. P. dał D. R. (1) swój telefon marki K. , żeby poszukał numeru telefonu siostry O. – S. M. (1). Chciał wyjaśnić sprawę a numeru O. M. nie miał . D. R. (1) połączył się z S. M. (1) i z nią rozmawiał. Pytał czy K. P. pobił O.. Mówił ,że spotkał K. P. i kilka razy dopytywał czy uderzył on O.. Nagle D. R. (1) uderzył pięścią w nos K. P.. Wówczas K. P. stracił przytomność. D. R. (1) zabrał K. P. telefon komórkowy marki K. (...) o wartości 300 zł, portfel koloru czarnego marki C. o wartości 40 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 370 zł. K. P. miał portfel w lewej kieszeni kurtki . W prawej kieszeni kurtki K. P. miał telefon komórkowy marki S. (...) , który nie został mu zabrany w wyniku tego zdarzenia . Miał też przy sobie klucze do domu i samochodu oraz reklamówkę . Rzeczy te także mu nie zginęły. D. R. (1) zostawił K. P. na ławce. K. P. odzyskał przytomność dopiero w karetce pogotowia. Następnego dnia kiedy K. P. wyszedł ze szpitala to spotkał w autobusie O. M.. Kiedy go zobaczyła to powiedziała „ co oni ci zrobili , mówiłam im ,żeby nic ci nie robili”. K. P. powiedział jej ,że nie ma telefonu i portfela. O. M. powiedziała mu ,że pojedzie do nich po te rzeczy . K. P. jednak zabranych rzeczy nie odzyskał

(dowód: zeznania świadka K. P. k- 2-3, 7 24v zbioru C, k- 50v-51akt , zeznania świadka S. M. (1) k- 14 zbioru C, k-50v akt protokół przeszukania miejsca zamieszkania D. R. k- 5-8 akt , dokumenty związane z zakupem telefonu k- 8-12 zbioru C).

W dnu 7 listopada 2015r. T. L. słyszał jak jacyś mężczyźni mówili ,że „G. dostanie wpier... za to ,że się rozpruł na policji”. (...) to pseudonim (...) P..

(dowód: zeznania świadka K. P. k- 19 zbioru C, k-50v-51 akt , zeznania świadka T. L. k- 23v zbioru C, k- 51 akt).

W wyniku zdarzenia z dnia 3.11.2015r. K. P. doznał powierzchownego stłuczenia głowy -nosa ze śladowym krwawieniem z lewego przewodu nosowego . Obrażenia te należy traktować jako naruszenie nietykalności cielesnej w znaczeniu kodeksu karnego . Powyższe obrażenie mogło powstać od uderzenia ręką w twarz K. P. zadanego z użyciem małej siły

(dowód: dokumentacja medyczna k- 26 zbioru C , opinia sądowo-lekarska dr. n. med. A. W. specjalisty chirurgii i medycyny ratunkowej k- 14 akt).

W toku postępowania przygotowawczego D. R. (1) został poddany jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu. Biegli nie stwierdzili u niego objawów choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego ani innych zaburzeń czynności psychicznych. W chwili dokonania zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem oraz zdolność do rozpoznania ich znaczenia

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k- 23-24 akt).

Oskarżony D. R. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów . Nie wykluczył ,że uderzył K. P. . Wcześniej palił jakieś świństwo i nie pamięta przez to wszystkich okoliczności zdarzenia. Zabrał mu też telefon a z jego portfela, który leżał na ziemi wyciągnął 8 zł gdyż tylko tyle pieniędzy w nim było. Portfel oddał K. P.. Telefon oddał przypadkowej osobie. Oskarżony nie stawiał się do Sądu na żaden z terminów rozprawy

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. R. (1) k- 47, 3, 19 akt).

Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. R. (1) odnośnie tego ,że uderzył K. P. z pięści w okolice głowy i ,że później zabrał mu telefon komórkowy albowiem były w tym zakresie zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego K. P. . Sąd nie dał jednak wiary pozostałym wyjaśnieniom oskarżonego albowiem były one sprzeczne z zeznaniami świadków : K. P. , S. M. (1) , O. M. i T. L. . Z zeznań S. M. (1) i O. M. wynikało ,że O. M. powiedziała oskarżonemu ,że jej były chłopak K. P. był dla niej agresywny i mówiła aby z nim porozmawiał. Kiedy oskarżony spotkał na ulicy pokrzywdzonego K. P. to spytał go czy uderzył O. M. . Zadzwoił nawet z telefonu , który dał mu pokrzywdzony do S. M. (1) i pytał ją o to samo. Wówczas też oskarżony uderzył pięścią w głowę pokrzywdzonego a następnie zabrał mu telefon , który wcześniej od niego dostał aby zadzwonić do siostry O. M.. S. M. (1) zeznała też ,że oskarżony mówił do S. Z. aby zostawił portfel pokrzywdzonego. W swoich zeznaniach złożonych zarówno w tok postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie pokrzywdzony K. P. w sposób konsekwentny i powtarzalny opisał przebieg zdarzenia tj . to jak został zaczepiony przez oskarżonego , który pytał go czy uderzył O. M. , jak dał oskarżonemu swój telefon komórkowy aby zadzwonił do siostry O. M. , jak został uderzony przez oskarżonego . K. P. nie miał też wątpliwości co do tego ile pieniędzy posiadał w portfelu przed zdarzeniem i co do tego ,że został mu zabrany portfel wraz ze wszystkimi pieniędzmi w kwocie 370 zł oraz telefon komórkowy. Także po zdarzeniu pokrzywdzony K. P. powiedział swojemu koledze T. L. ,że zginął mu portfel i telefon . Ponadto jak wynikało z wyjaśnień oskarżonego twierdził on ,że nie pamięta dobrze przebiegu całego zdarzenia gdyż palił jakieś świństwo ale cały czas twierdził ,że na pewno zabrał pokrzywdzonemu z portfela tylko 8 zł.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. P. albowiem były one logiczne i konsekwentne a także znalazły częściowo odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonego , który przyznał ,że uderzył pokrzywdzonego i później zabrał mu telefon oraz pieniądze . W powtarzalny sposób pokrzywdzony podał w jakich okolicznościach doszło do zdarzenia jaki był jego przebieg i jakie przedmioty zostały skradzione i na jaką kwotę wycenia straty.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków O. M. i S. M. (1) odnośnie tego ,że D. R. (1) zadzwonił do S. M. (1) i rozmawiał z nią i jej siostrą czy pokrzywdzony uderzył O. M. oraz tego co było powodem zaczepienia pokrzywdzonego przez oskarżonego. W pozostałej części zeznań zarówno S. M. (2) jak i O. M. starały się umniejszać rolę jaką odegrał w tym zdarzeniu oskarżony zeznając ,że pokrzywdzony sam zasnął po wypaleniu papierosa a oskarżony położył go na ławce oraz ,że pokrzywdzony sam nie wiedział przez kogo został uderzony . Zeznania tych świadków nie były w tym zakresie zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego a nawet z wersją zaprezentowaną przez oskarżonego . W ocenie Sądu zeznania świadków S. M. (1) i O. M. miały na celu ochronę oskarżonego przed odpowiedzialnością karną za popełnienie przestępstw . Ponadto z całą pewnością świadek O. M. czuła się odpowiedzialna za to ,że w ogóle doszło do tego zdarzenia przez to co wcześniej powiedziała oskarżonemu na temat agresji pokrzywdzonego wobec jej osoby .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. L. albowiem były one co do zasady zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego. Świadek ewidentnie obawiał się jednak oskarżonego i S. Z. z uwagi na ich agresywne zachowania i w ocenie Sądu było to głównym powodem tego, że w trakcie składania zeznań nie wymieniał ich nazwisk pomimo tego, że wcześniej mówił K. P. ,że to S. Z. groził mu za jego pośrednictwem .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. Z. albowiem były one zupełnie sprzeczne z zeznaniami świadka K. P.

Sąd dał wiarę pisemnej opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej przez dr. n. med. A. W. na okoliczność powstałych u pokrzywdzonego K. P. obrażeń i ich związku z zaistniałym zdarzeniem . Została ona wykonana w sposób fachowy i rzetelny , w oparciu o dokumentację medyczną, zgodnie z aktualnymi zasadami sztuki lekarskiej, przez osobę o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Sąd nie znalazł więc podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodowi z opinii biegłych lekarzy psychiatrów dotyczącej stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonego . Opinia ta została wykonana w sposób wnikliwy i rzetelny przez lekarzy specjalistów o odpowiednio wysokich kwalifikacjach. Opinia ta była pełna , jasna i nie zawierała sprzeczności . Nie ma zatem podstaw by kwestionować jej wiarygodność.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów , pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno wina oskarżonego D. R. (1) jak i okoliczności popełnienia przez niego czynu zarzucanego mu w pkt. 1 aktu oskarżenia , z art. 217 § 1 kk nie budzą wątpliwości. Zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują , że oskarżony w dniu 3 listopada 2015r. ok. godz.20.00 w G. przy ul. (...) przy sklepie (...) dokonał umyślnego uszkodzenia ciała K. P. w ten sposób ,że uderzył go z pięści w okolice głowy powodując powierzchowne stłuczenie głowy-nosa ze śladowym krwawieniem z lewego przewodu nosowego .

Ponadto zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują ,że oskarżony D. R. (1) w dniu 3 listopada 2015r. ok. godz.20.00 w G. przy ul. (...) przy sklepie (...) dokonał zaboru K. P. w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki K. nr (...) wartości 300 zł oraz portfela koloru czarnego marki C. o wartości 40 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 370 zł czym spowodował straty w łącznej kwocie 710 zł na szkodę K. P. .

W ocenie Sądu bezpośrednim powodem zaczepienia i uderzenia pokrzywdzonego przez oskarżonego było to ,że O. M. powiedziała D. R. (1) o agresywnym zachowaniu pokrzywdzonego wobec niej i prosiła go aby z nim porozmawiał . Zamiar kradzieży telefonu i portfela wraz z pieniędzmi powstał u oskarżonego dopiero później , kiedy pokrzywdzony stracił na chwilę przytomność .

Czyny te oskarżony popełnił umyślnie , z zamiarem bezpośrednim.

Zdaniem Sądu orzeczone wobec oskarżonego D. R. (1) kary jednostkowe: za czyn I – kara 3 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej , kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym , za czyn II –kara 5 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej , kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz orzeczona kara łączna 6 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej , kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym są odpowiednie do stopnia ich społecznego niebezpieczeństwa . Orzeczona kara łączna spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej jak i funkcję represyjno – wychowawczą.

Na mocy art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwotę 710 zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt. II aktu oskarżenia .

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. „O opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. , Nr 49, poz. 223 ze zm.) biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego a także fakt ,że nie osiąga on żadnych dochodów.